

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] odvolání obžalovaného [jméno obžalovaného], narozeného [Datum narození obžalovaného], proti rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 23. května 2025, číslo jednací 7 T 3/2025 – 574, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného zamítá.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [jméno FO] uznán vinným jednak zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, jednak přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, kterých se podle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tak, že v blíže nezjištěné době od konce roku 2011 až do [datum], kdy byl zadržen policejním orgánem [právníká osoba], v místě společného bydliště na adrese [adresa], v různě dlouhých cyklech, které se postupně zkracovaly, a zpravidla pod vlivem alkoholu zle nakládal se svojí partnerkou [jméno FO], ročník [rok], s tím, že v posledních 5 letech se stupňovala jeho agresivita a četnost jednotlivých fyzických, slovních i jiných útoků, přičemž jeho jednání byly zčásti přítomny a zčásti také vystaveny jeho nezletilé dcery [jméno FO], ročník [rok], a [jméno FO], ročník [rok], ačkoli měl dle § 858 a § 884 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, povinnost pečovat o své dcery, zejména o jejich zdraví, tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, zajišťovat jejich ochranu, výchovu a vzdělání, být pro ně vzorem a volit přiměřené výchovné

prostředky, konkrétně:

- poškozené nadával zejména, že se „blbě tváří“, že je „svině, kunda“, poškozenou v rámci hádek ponižoval a křičel na ni, že je „úplný hovno“, že „má malou hlavu a vypadá jako mimozemšťan“, že „šilhá“, že „má vykourit péro tátovi“,
- poškozenou pod vlivem alkoholu vyhazoval z domu a řval na ni, že bude po jeho, když poškozená zvažovala ukončení vztahu, obviněný ji ponižoval, že nemá nic, že nemá peníze, že nemá kam jít a že má pouze dítě s tím, že dům je jen jeho a že jí v domě nic nepatří,
- poškozenou fyzicky napadal zpočátku třikrát do roka a v posledních letech častěji, pravidelně k útokům docházelo v zimních obdobích kolem Vánoc, kdy neměl jako klempíř tolik práce, zůstával doma a byl častěji pod vlivem alkoholu, nebo na základě hádek především ohledně dětí, peněz nebo sexu, kdy při prvním napadení poškozené stisknul krk patrně již v době těhotenství s první dcerou, přitlačil ji zády ke zdi, přitom ji krátce zdvihl o několik centimetrů, že stála na špičkách, a tím ji škrtil a dále ji udeřil do žeber, vedle občasného škrcení s nadzvednutím a surového strkání ji v posledních pěti letech napadal třikrát až pětkrát do roka údery pěstí do hlavy, trhal jí vlasy, rozbíjel v afektu věci v domácnosti, držel ji u stěny pod krkem a vynucoval si její poslušnost, v jednom případě jí přiskřípnul prsty ruky do dveří skříně, kdy je měla poškozená naražené a vyhledala lékařské ošetření,
- poškozenou ekonomicky omezoval, neboť pokud po něm požadovala finanční prostředky na rodinné výdaje především v době mateřských a rodičovských dovolených, kdy byla na něm finančně závislá, tak jí sděloval, že si peníze zaslouží pouze tehdy, pokud se bude chovat jako jeho partnerka a bude mít s ním častější intimní styky, přičemž po nějakou dobu přispíval poškozené na domácnost jediné formou platby 2 000 Kč za každý pohlavní styk, který s ním

Shodu s prvopisem potvrzuje [jméno FO]

2.

3.

2 13 To 178/2025

absolvovala, čemuž se poškozená podvolila, a dále z důvodu nedostatku peněz byla poškozená nucena půjčovat si peníze řádově v tisícikorunách od matky [jméno FO], sestry [jméno FO] a kamarádky [jméno FO] nebo od sousedů,

- patrně v roce 2017 poškozenou za vlasy vytáhnul na zahradu, kde na ni vyřil kolem 10

plechovek pív, ačkoli věděl, že pivo nesnáší, což vnímala tak, jako kdyby na ni močil,

- poškozené vyčítal, že s ním nechce mít sex dle jeho potřeb, u čehož jí nadával, že je „píča

nejpíčovatější,“ a že „díru má každá“, čímž ji ponižoval a dával jí najevo, že si najde na sex jinou ženu, dále pokud jej poškozená v rámci vztahu o něco žádala, v řadě případů to podmiňoval poskytnutím sexu, přičemž poškozená se v poslední době podvolovala a vykonávala s ním pohlavní styk také pro „klid v rodině“, aniž by o něj sama měla zájem,

- dcerám vulgárně nadával, dceru [jméno FO] s ohledem na její omezení ponižoval tím, že ji porovnával s dcerou [jméno FO], a alespoň dceru [jméno FO] v rámci konfliktů i fyzicky trestal tak, že dceru [jméno FO] v rámci hádky i dvakrát do roka rukou seřezal, až měla modřiny, nebo jí dával facky nebo pohlavky do hlavy či údery do zad, přičemž při fyzických trestech užil proti ní alespoň jednou i údery pantoflem do zad a jednou ji udeřil paličkou na maso do kolene, když nechtěla sníst jídlo, a dále jí opakovaně hrozil použitím pásku,

- na přelomu let 2023 a 2024 si přinesl domů dvě dlouhé střelné zbraně, které vyvolávaly v poškozené obavy, neboť nevěděla, zda jsou střelby schopné, aby ve stavu opilosti neublížil jí nebo dětem,

- nakonec dne [datum] vpozdvečer byl doma opilý, vulgárně nadával dceři [jméno FO], aby si uklidila pokoj, následně hodil 3 hrníčky do dřezu, čímž vytvořil hluk, dcera [jméno FO] začala brečet a měla strach z toho, že by mohl dceru [jméno FO] bít, nakonec obviněný na chodbě strčil poškozenou silně rukama, která pak zavolala Polici České republiky, načež došlo k jeho zadržení,

v důsledku čehož poškozená i nezletilé dcery měly z obžalovaného minimálně při násilných projevech strach, nezletilé dcery měly strach také o matku, poškozená byla nucena vyhledat péči psychoterapeuta, užívala antidepresiva, jednání obžalovaného mělo vliv na rozvoj úzkostně depresivního syndromu jako poruchy přizpůsobení přítomné od října 2020, která se projevovala úzkostnými a depresivními příznaky, nadměrným a nutkavým uklízením v zátěži, vyčerpáním a zhoršenou koncentrací pozornosti, a nezletilým dcerám se dostalo negativního příkladu ohledně fungování partnerského soužití, možné sociální role muže a otce a užívání alkoholických nápojů.

Za to byl obžalovaný [jméno FO] odsouzen podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Současně byly obžalovanému po zkušební dobu uloženy přiměřené povinnosti a přiměřená omezení, a to nahradit dle svých sil nemateriální újmu, kterou způsobil, podrobit se vhodnému programu psychologického poradenství, zdržet se požívání alkoholických nápojů a zdržet se neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů poškozené [jméno FO] a poškozených nezletilých [jméno FO] a [jméno FO].

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému [jméno obžalovaného] uložena povinnost nahradit poškozené [jméno FO], narozené [datum], nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně z částky 100 000 Kč, jdoucím od [datum] do zaplacení, poškozené [jméno FO], narozené [datum], nemajetkovou újmu ve výši 80 000 Kč spolu s úrokem

z prodlení ve výši 12 % ročně z částky 80 000 Kč, jdoucím od [datum] do zaplacení, a to k rukám zákonné zástupkyně [jméno FO] a poškozené [jméno FO], narozené [datum], nemajetkovou újmu ve výši 50 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně z částky 50 000 Kč, jdoucím od [datum] do zaplacení, a to k rukám zákonné zástupkyně [jméno FO].

Shodu s prvopisem potvrzuje [jméno FO]

- 4.
- 5.
- 6.
- 7.

3 13 To 178/2025

Proti tomuto rozsudku podal do výroku o vině a trestu obžalovaný včasné odvolání, které zdůvodnil prostřednictvím svého obhájce. V odvolání namítá, že nebyla naplněna skutková podstata trestných činů, za které byl odsouzen, tj. zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a přečinu ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Obžalovaný nesouhlasí se skutkovými závěry soudu prvního stupně, které podle něj neodpovídají provedenému dokazování. Uvádí, že první soud nekriticky přijal verzi poškozené [jméno FO]. Věrohodnost poškozené je přitom dle obžalovaného narušena s ohledem na narcistní rysy její osobnosti, které mohly ovlivnit její schopnost náhledu na vlastní chování. Uvedené a další vyplývá ze znaleckých posudků a z výpovědí znalkyň, jejichž závěry první soud dostatečně nezohlednil. Současně se soud nevypořádal s rozpory ve výpovědích svědků, zejména nezletilých dcer, a při hodnocení důkazů nectil zásadu presumpce neviny. Obžalovaný trvá na tom, že hádky v domácnosti byly oboustranné, běžné a nevybočovaly z rámce běžného partnerského soužití. Během hádek se s poškozenou častovali vulgárními a jinými expresivními výrazy vzájemně. Obžalovaný odmítá, že by mezi nimi docházelo k fyzickému násilí. Pouze v jednom případě připouští, že poškozenou nadzvedl do vzduchu, když mu zlomila prst. Rovněž popírá, že by na něm byla poškozená finančně závislá, kdy nejen, že měla vlastní nadstandardní příjem, ale obžalovaný jí na potřeby domácnosti finančně přispíval. Dále obžalovaný odkazuje na závěry znalkyň, dle kterých se jednalo o symetrický vztah a soužití obžalovaného s poškozenou by se dalo označit jako tzv. italská domácnost. Připouští, že hádkám byly dcery přítomny, nicméně dle obžalovaného konflikty patří k životu, a chtít po rodičích, aby jejich hádkám nebyly děti přítomny, je nereálné. Opět nelze pominout výpověď znalkyň, které uvedly, že dcery nevnímaly obžalovaného jako osobu, které by se měly obávat, a měly s ním dobrý vztah, což potvrzují i výpovědi dalších svědků. Obžalovaný tak má za to, že nebyly prokázány konkrétní skutky, které by naplňovaly znaky skutkové podstaty trestných činů týrání osoby žijící ve společném obydlí či ohrožování výchovy dítěte. Závěrem obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek ve všech jeho výrociích zrušil a obžaloby jej zprostil, případně aby věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud jako soud II. stupně přezkoumal z podnětu podaného odvolání zákonnost a odůvodněnost výroků, proti kterým toto směřovalo, jakož i správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, jak ukládá ustanovení § 254 odst. 1 trestního řádu a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného není důvodné.

Napadený rozsudek byl vydán v řízení, které netrpí žádnými podstatnými vadami, jež by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaných výroků. Nebylo zjištěno, že by byla porušena práva obžalovaného nebo ustanovení zabezpečující objasnění věci. Nelze přisvědčit názoru obžalovaného, že se soud nedostatečně vypořádal s jeho obhajobou. První soud provedl dostatek důkazů potřebných k tomu, aby zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 2 odst. 5 trestního řádu), a tyto zhodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti (§ 2 odst. 6 trestního řádu). Postupoval při tom objektivně a vyváženě, aniž by některý z důkazů nadhodnotil či upřednostnil v neprospěch obžalovaného. Okresní soud dostal i povinnosti

uložené § 125 odst. 1 trestního řádu, pokud jde o odůvodnění napadeného rozsudku. Soud v odůvodnění popsal, co bylo obsahem jednotlivých provedených důkazů, vysvětlil, jakým způsobem tyto hodnotil, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného a proč se nepřiklonil k jeho výpovědi, ale k výpovědi poškozené, a jak v kontextu s ostatními důkazy dospěl k závěru o jeho vině.

Námítky obžalovaného směřovaly proti skutkovým zjištěním a hodnocení důkazů soudem prvního stupně. Odvolací soud po jejich posouzení konstatuje, že se jedná o opakování obhajoby, s níž se již nalézací soud podrobně vypořádal v odůvodnění rozsudku, které odvolací soud považuje za pečlivé, logické a věcně správné, plně se s ním ztotožňuje a v podrobnostech na něj odkazuje. Pro úplnost a se zřetelem na obsah odvolacích námitek však považuje odvolací soud

Shodu s prvopisem potvrzuje [jméno FO]

4 13 To 178/2025

za vhodné připomenout některé podstatné skutečnosti, které ze skutkových zjištění soudu prvního stupně vyplynuly.

8. Co se týče výpovědi poškozené [jméno FO], první soud ji správně považoval za klíčový důkaz a její věrohodnost podrobně hodnotil v souvislosti s dalšími důkazy. Při hodnocení první soud zohlednil závěr znaleckého zkoumání, že osobnost poškozené vykazuje narcistní rysy, a správně dospěl k závěru, že tyto nezpochybňují její věrohodnost. K tomu pouze odvolací soud doplňuje, že se jedná o rysy osobnosti, které se u poškozené mohou, ale nemusí projevit. Neznamená to tudíž, že je poškozená narcistní a bez dalšího nevěrohodná. Výpověď poškozené je naopak logická, vnitřně konzistentní a je podporována dalšími důkazy, zejména svědeckými výpověďmi nezletilých dcer, které přiměřeně svému věku vnímaly situaci v rodině, dále výpověďmi svědkyň [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO], jimž se poškozená svěřovala. S těmito důkazy jsou v souladu i listinné důkazy – komunikace poškozené s uvedenými svědkyněmi, zahrnující i fotografie pohmožděnin či vytrženého chuchvalec vlasů, dále zpráva OSPOD [adresa] a lékařské zprávy. Tyto důkazy první soud rovněž hodnotil v souladu se zákonem. První soud své úvahy logicky a přesvědčivě vysvětlil a uvedl, které svědky shledal jako věrohodné a z jakého důvodu a jak se případně vypořádal s rozpory v jejich výpovědích. Odvolací soud se tak s tímto hodnocením plně ztotožňuje.

9. První soud se podrobně zabýval závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, zpracovaných k osobě poškozené a k osobě obžalovaného. Předmětem zkoumání byla rovněž povaha a dynamika jejich vztahu, který znalkyně popsaly jako konfliktní, s projevy tzv. „italské domácnosti“ a s prvky závislosti. Oba partneri vykazují osobnostní rysy, které přispívaly k napětí ve vztahu. Znalkyně dovodily, že jejich soužití mělo znaky symetrického vztahu s častými hádkami a emoční nestabilitou. Okresní soud však na základě všech provedených důkazů uzavřel, že ačkoliv mezi partnery docházelo i ke slovním konfliktům, skutečná dynamika vztahu nebyla vyvážená. Obžalovaný měl v partnerství dominantní postavení. Uvedené umocňovalo časté užívání alkoholu obžalovaným, který se pod jeho vlivem projevoval impulzivně a agresivně. Nad to vykazoval nad poškozenou znatelnou fyzickou převahu. Poškozená na něm byla závislá, a to nejen emočně, ale i finančně. Soud prvního stupně proto přiléhavě vyhodnotil, že se nejednalo o rovnocenný vztah, ale o vztah, v němž měla poškozená výrazně slabší pozici a dlouhodobě se ocitala pod tlakem obžalovaného. Odvolací soud shledává tyto skutkové závěry logicky odůvodněné a v souladu s obsahem provedených důkazů.

10. Námítce obžalovaného, že jej nezletilé dcery mají rády, a nemohly se jej proto bát, také nelze přisvědčit. Obě dívky ve svých výpovědích sice vyjádřily citový vztah k oběma rodičům, zároveň ale popsaly opakované projevy násilného či hrubého chování ze strany otce, které v nich vzbuzovalo strach – zejména v situacích, kdy se obžalovaný nacházel pod vlivem alkoholu. Nezletilé popsaly fyzické útoky obžalovaného vůči matce i vůči nezletilé [jméno FO], další

projevy agresivity a zjevné ekonomické napětí v domácnosti. Odvolací soud tak uzavírá, že obavy z otce nijak nevylučují existenci pozitivního vztahu, ale dokreslují nerovnováhu a psychologický tlak, který v rodinném prostředí panoval.

11. Dále obžalovaný namítal, že poškozená na něm nebyla finančně závislá a že naopak přispíval na chod domácnosti. Odvolací soud uvádí, že i z výpovědi poškozené vyplynulo, že se obžalovaný na chodu domácnosti podílel. Z provedeného dokazování nicméně vyplynulo, že na chod domácnosti nepřispíval dostatečně, kdy primárním zdrojem pro placení nákladů rodiny byly peněžní prostředky náležející poškozené. Tomu odpovídají i předložené účtenky, dle kterých obžalovaný vynakládal na chod domácnosti výdaje ve výši zcela neodpovídající běžným potřebám rodiny s malými dětmi (např. jedna účtenka z roku 2012, kdy v rodině bylo cca roční dítě). Z dokazování dále vyplynulo, že obžalovaný a poškozená neměli společný rozpočet, ale každý hospodařil se svými financemi. Jestliže potom poškozená pobírala pouze mateřský či rodičovský příspěvek, který vynakládala téměř výlučně na potřeby dětí a chod domácnosti, dává smysl, že jí Shodu s prvopisem potvrzuje [jméno FO]

5 13 To 178/2025

peníze nemusely vystačit. Tím, že se obžalovaný zdráhal ze svých prostředků na tyto výdaje přispívat, poškozenou nutil si půjčovat peníze ve svém okolí, a opakovaně ji tak vystavoval finanční tísní a závislosti. V tomto kontextu je významná i skutečnost, že podle výpovědi poškozené, s níž zčásti konvenuje i výpověď obžalovaného, měla s obžalovaným po dobu cca měsíce opakovaně pohlavní styk za finanční odměnu (v každém jednotlivém případě ve výši 2 000 Kč). Tato skutečnost dokresluje nerovné a ponižující postavení, v němž se poškozená nacházela, a dokresluje ekonomický tlak, který ze strany obžalovaného dlouhodobě pocítovala.

12. Na tomto místě je rovněž potřeba zdůraznit, že hodnocení důkazů je výhradním právem soudu prvního stupně, a odvolací soud do něj může zasáhnout pouze tehdy, pokud by skutkové závěry neměly oporu v provedených důkazech nebo odporovaly pravidlům logiky. Okresní soud hodnotil důkazy objektivně, ve vzájemných souvislostech a jeho úvahy jsou logické a přesvědčivé. Odvolací soud proto konstatuje, že mezi provedenými důkazy a skutkovými zjištěními neexistuje extrémní rozpor. Jediné, co by se dalo okresnímu soudu vytknout, je, že nesprávně určil počátek období, kdy u poškozené došlo k rozvoji poruchy přizpůsobení. Prvý soud určil jako časový mezník říjen 2020, avšak správně mělo jít o únor 2021, kdy začala zmiňovat problémy s partnerem. Nejedná se nicméně o pochybení takového charakteru, že by bylo nutné zasahovat do skutkové věty uvedené v napadaném rozsudku, neboť tato skutečnost na stěžejních skutkových závěrech okresního soudu ničeho nemění.

13. Okresní soud tak zákonným postupem dospěl ke skutkovým závěrům, o nichž nejsou důvodné pochybnosti, a tyto v souladu se zákonem zhodnotil po stránce právní jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku spáchaný v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Rovněž část týkající se právní kvalifikace protiprávního jednání první soud v souladu s provedenými důkazy řádně, pečlivě a věcně správně odůvodnil. Odvolací soud i zde považuje za důležité vyjádřit se ke klíčovým bodům odvolání obžalovaného stran právní kvalifikace.

14. Obžalovaný v odvolání výslovně namítal, že jeho jednání vůči nezletilým dcerám nelze kvalifikovat jako závažné porušení povinnosti vyplývající z rodičovské odpovědnosti, neboť se jednalo o běžné výchovné prostředky, dcery jej měly rády a nevnímaly jej jako osobu, které by se měly obávat. Tuto obhajobu však soud prvního stupně důvodně odmítl. Z provedeného dokazování vyplynulo, že nezletilé dcery byly opakovaně vystaveny nejen přímým fyzickým trestům (zejména dcera [jméno FO]), ale i atmosféře strachu, napětí a nejistoty, která v domácnosti panovala v důsledku agresivního chování obžalovaného vůči matce i dětem. Popsané jednání mělo negativní dopad na citový, rozumový i mravní vývoj nezletilých, což bylo potvrzeno

nejen jejich výpověďmi, ale i znaleckými posudky, zprávou OSPOD a zprávou z rodinného centra Slunečnice. Jak je uvedeno shora, skutečnost, že děti k obžalovanému zároveň chovaly citový vztah, nevylučuje existenci strachu z jeho chování, a to zejména v situacích, kdy byl pod vlivem alkoholu. Obžalovaný byl minimálně srozuměn s tím, že jeho jednání může mít negativní dopad na vývoj nezletilých, a přesto v něm pokračoval. Tím byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku.

15. K právní kvalifikaci zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku považuje odvolací soud za důležité dodat následující. Znaky skutkové podstaty trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 trestního zákoníku jsou naplněny i tehdy, pokud se oběť agresorovi postaví na odpor (srov. přiměřeně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 2. 2024, sp. zn. 4 Tdo 10/2024). Po poškozené tak nelze vyžadovat, aby hrála roli perfektní oběti, která jednání pachatele snáší, není schopna mu klást odpor, pasivně se mu podřizuje, bezradně před ním ustupuje a v podstatě není s to na něj adekvátně reagovat (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 6. 2022, sp. zn. 8 Tdo 461/2022). Uvedené jednak neodpovídá realitě obětí tohoto trestného činu, ale především pouze umocňuje škodlivé

Shodu s prvopisem potvrzuje [jméno FO]

6 13 To 178/2025

stereotypy, které jsou s fenoménem domácího násilí i nadále spojeny. Okresní soud tak správně uzavřel, že důležité je trvajícím nerovné postavení oběti a pachatele, který s obětí, žijící s ním ve společném obydlí, po delší dobu zle nakládá, což oběť vnímá jako těžké příkoří. To bylo v případě obžalovaného a poškozené bez dalšího splněno, a právní kvalifikaci použité okresním soudem proto nelze nic vytknout. I v této části může odvolací soud v podrobnostech odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku (bod 32), neboť by jej pouze opakoval.

16. Dále odvolací soud přezkoumal i výrok o trestu a ani v této části žádné pochybení v neprospěch obžalovaného neshledal. Trest odnětí svobody, který soud prvního stupně obžalovanému uložil, je výchovný, nikoliv represivní, neboť je vyměřen na samé dolní hranici zákonné trestní sazby přísněji trestného činu podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku (trestní sazba od 2 do 8 let) tak, aby mohl být ještě podmíněně odložen podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku. Vyměřená pětiletá zkušební doba byla stanovena na horní hranici zákonného rozpětí (1-5 let), což lze považovat za přiměřené s ohledem na společenskou závažnost jednání, délku jeho trvání, jeho následky a přetrvávající nekritický postoj obžalovaného. Soud prvního stupně navíc správně doplnil podmíněně odsouzení o přiměřené povinnosti a omezení, které mají preventivní a resocializační funkci, a to nahradit dle svých sil nemateriální újmu, kterou způsobil, podrobit se vhodnému programu psychologického poradenství, zdržet se požívání alkoholických nápojů a zdržet se neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů poškozených. Ve prospěch obžalovaného byla výrazně zohledněna jeho dosavadní bezúhonnost, která představuje jedinou polehčující okolnost. Trestná činnost, za kterou je odsuzován, však spadá do kategorie zločinů a vyznačuje se vysokou společenskou škodlivostí, trvalostí a dopadem na více osob. Uložený trest proto nelze považovat za nepřiměřeně přísný; naopak jej odvolací soud hodnotí jako mírný, avšak funkční a odpovídající okolnostem případu.

17. S ohledem na ustanovení § 254 odst. 3 trestního řádu byl odvolacím soudem rovněž přezkoumán výrok adhezního řízení týkající se náhrady újmy. Pochybení nebylo shledáno ani v tomto ohledu. Okresní soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu zavázal obžalovaného k povinnosti zaplatit z titulu nemajetkové újmy poškozené [jméno FO] částku 100 000 Kč, poškozené nezletilé [jméno FO] částku ve výši 80 000 Kč a poškozené nezletilé [jméno FO] částku ve výši 50 000 Kč, to vše společně se zákonným úrokem z prodlení z dané částky od [datum] do zaplacení. V řízení totiž bylo bezpečně prokázáno, že poškozené [jméno FO] bylo

psychicky ublíženo jednáním obžalovaného, které naplnilo znaky kvalifikované skutkové podstaty zločinu týrání osoby ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. V důsledku tohoto jednání obžalovaného rovněž strádaly obě nezletilé dcery, neboť byly prakticky od narození vystaveny psychickému a fyzickému násilí ze strany otce vůči jejich matce. V menší míře se obžalovaný dopouštěl fyzického násilí a ponižování i vůči dceři [jméno FO], zatímco mladší dcera [jméno FO] prožívala duševní útrapy, neboť se o matku a sestru bála. Uvedeným jednáním tak bylo významně zasaženo do osobní sféry obou nezletilých. Duševní útrapy jsou potom výslovně uvedeny v ustanovení § 2956 občanského zákoníku coby nemajetková újma, kterou je třeba odčinit, tudíž hmotně právní podmínky pro vznik odpovědnosti obžalovaného za nemajetkovou újmu v dané věci byly splněny. Okresní soud při určení konkrétní výše odškodnění nepochybil, jestliže přihlédl k závažnosti zásahu do osobnostních práv poškozených, jak vyplývá ze svědeckých výpovědí, a především z provedeného znaleckého psychiatricko-psychologického zkoumání. Odškodnění částkou 100 000 Kč v případě poškozené [jméno FO] a částkou 80 000 Kč a 50 000 Kč v případě poškozených nezletilých lze mít v daném případě za stále ještě mírnou satisfakci, avšak odpovídající okolnostem případu a zásadám slušnosti. Oprávněně je přitom i přiznání úroku z prodlení z této částky od [datum], tj. od 2. dne následujícího po prvním hlavním líčení ve věci, při němž byl nárok uplatněn, a to v zákonné výši.

18. Ze všech uvedených důvodů se odvolání obžalovaného nemohlo setkat s úspěchem a odvolacímu soud nezbylo než je podle § 256 trestního řádu zamítnout jako nedůvodné. Shodu s prvopisem potvrzuje [jméno FO]

7

Odůvodnění:

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

13 To 178/2025

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b trestního řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

Praha 23. září 2025

Klára Kabeláčová
předsedkyně senátu